អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល
ក្រុមការងារព័ត៌មានវិទ្យា

ORIGINAL
COPY

កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រដ្ឋាភិបាល នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាល នៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ

ស្តីពី

ការដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក

AGREEMENT

Between

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF CAMBODIA

AND

THE GOVERNMENT OF LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

ON

ROAD TRANSPORTATION

កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រដ្ឋាភិបាល នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាល នៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ

ស្តីពី

ការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក

រដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រដ្ឋាភិបាល នៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យ ប្រជាមានិត ឡាវ ហៅកាត់ថា " ភាគីចុះហត្ថលេខា "

-ក្នុងគោលបំណងពង្រឹងទំនាក់ទំនង រវាងប្រជាជនទាំងពីរប្រទេស ដោយឈរលើមូលដ្ឋាន ស្មើភាព បូរណភាព អធិបតេយ្យភាព និង មានផលប្រយោជន៍ទាំងសងខាង

-ក្នុងគោលបំណងសំរួលការដឹកជញ្ជូនទំនិញអ្នកដំណើរ(រួមទាំងអ្នកទេសចរណ៍)តាមផ្លូវគោក រវាង ប្រទេសទាំងពីរ

បានព្រមព្រៀងគ្នាដូចខាងក្រោម :

ប្រការ ១

បញ្ញត្តិទូទៅ

១- តាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ភាគីចុះហត្ថលេខា យល់ព្រមអនុវត្តការដឹកជញ្ជូនទំនិញ អ្នកដំណើរ (រួមទាំងអ្នក ទេសចរណ៍) តាមផ្លូវគោកជាទ្វេភាគី ទៅមករវាងប្រទេសទាំងពីរ តាមច្រកទ្វារព្រំដែនដែលបើក និង យល់ព្រមដោយភាគីទាំងពីរ ។

២- ភាគីចុះហត្ថលេខាមានសិទ្ធ និង កាលានុវត្តភាពស្មើគ្នា នៅក្នុងការអនុវត្តការដឹកជញ្ជូនទំនិញ អ្នកដំណើរ (រួមទាំងអ្នកទេសចរណ៍) តាមផ្លូវគោកជាទ្វេភាគី ទៅមករវាងប្រទេសទាំងពីរ ។

៣- ចំពោះបញ្ហាផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងដល់ការដឹកជញ្ជូនរវាងប្រទេសទាំងពីរដូចជា ការចាត់ចែង និង របបដឹកជញ្ជូន- ការកំណត់ផ្លូវដឹកជញ្ជូន- ការផ្ញើទទួលទំនិញ-ការស្តុកទំនិញ- កំរៃសេវាកម្មដឹកជញ្ជូន និង ចំណាយផ្សេងៗ ត្រូវមានការឯកភាពពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីចុះហត្ថលេខាទាំងពីរ ។

ប្រការ ២

និយមន័យ

ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ៖

១-ពាក្យថា " ទឹកដី " គឺទឹកដីរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង របស់ សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិត ឡាវ

២-ពាក្យថា " អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច" គឺ :

- ខាងភាគីកម្ពុជា គឺក្រសួងសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូន ឬ អង្គភាពណាមួយដែលក្រសួងនេះបានប្រគល់សិទ្ធអោយ ។

- ខាងភាគីឡាវគឺក្រសួងគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន ប្រៃសណីយ៍ និង សំណង់ ឬ អង្គភាពណាមួយដែលក្រសួងនេះប្រគល់សិទ្ធិអោយ ។

៣-ពាក្យថា " អ្នកដឹកជញ្ជូន " គឺជារូបវន្តបុគ្គល ឬ និតិបុគ្គល ដែលមានអាស័យដ្ឋាន នៅលើទឹកដី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (ហៅកាត់ថាប្រទេសកម្ពុជា) ឬ នៅលើទឹកដី នៃ សាធារណរដ្ឋ ប្រជាធិបតេយ្យ ប្រជាមានិតឡាវ (ហៅកាត់ថាប្រទេសឡាវ) និង បានទទួលការអនុញ្ញាតិតាមផ្លូវច្បាប់អោយប្រកបអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ (រួមទាំងអ្នកទេសចរណ៍) និង ដឹកទំនិញតាមផ្លូវគោក ។

៤-ពាក្យថា " រថយន្តដឹកជញ្ជូន " គឺមានរថយន្តដឹកជញ្ជូនទំនិញ និង រថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ (រួមទាំងរថយន្ត ដឹកជញ្ជូនទេសចរណ៍)

៥-ពាក្យថា " រថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ " គឺរថយន្តដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក ដែលមានលក្ខណៈដូចខាងក្រោម:

ក- ផលិត ឬ កែឆ្នៃសំរាប់ដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរតាមផ្លូវគោក

ខ- មានចំនួនកៅអីចាប់ពី ៨ប់ ឡើងទៅ ដោយគិតទាំងអ្នកបើរបរ

គ- បានចុះបញ្ជី នៅក្នុងទឹកដី នៃភាគីម្ខាងដែលបានចុះហត្ថលេខា និង ជាកម្មសិទ្ធរបស់អ្នកដឹកជញ្ជូន ដែលមានការអនុញ្ញាតិត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់អោយដឹកអ្នកដំណើរ (រួមទាំងអ្នកទេសចរណ៍) ។

៦-ពាក្យថា " រថយន្តដឹកជញ្ជូនគ្មានកំរៃ " គឺជារថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរតាមផ្លូវគោក ដែលមានលក្ខណៈដូចខាងក្រោម :

ក-ផលិតសំរាប់ដឹកជញ្ជូនមនុស្សតាមផ្លូវគោក

ខ-មានចំនួនកៅអីចាប់ពី ប្រាំបួន ចុះក្រោមដោយគិតទាំងកៅអីអ្នកបើកបរផង

គ-បានចុះបញ្ជីនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាណាមួយ

ឃ-ធ្វើចរាចរដែលមិនមែនជាសកម្មភាពសេវាដឹកជញ្ជូនយកកំរៃឡើយ ។

៧-ពាក្យថា " រថយន្តដឹកជញ្ជូនទំនិញ " គឺជារថយន្តដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ដែលមានលក្ខណៈ ដូចខាង ក្រោម :

ក-ផលិត ឬកែច្នៃសំរាប់ដឹកជញ្ជូនទំនិញតាមផ្លូវគោក

ខ-បានចុះបញ្ជីនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាណាមួយ និង ជាកម្មសិទ្ធរបស់អ្នកដឹកជញ្ជូនដែលមានការអនុញ្ញាតិត្រឹមត្រូវអោយដឹកទំនិញ ។

៨- ពាក្យថា " រ៉ឺម៉ក ឬពាក់កណ្តាលរ៉ឺម៉ក " គឺជាមធ្យោបាយមួយប្រភេទ ដែលគេផលិតសំរាប់សណ្តោងដោយរថយន្តអូស ។រ៉ឺម៉ក ឬពាក់កណ្តាលរ៉ឺម៉ក ត្រូវមានលក្ខណៈដូចខាងក្រោម :

ក - ផលិតសំរាប់ដឹកជញ្ជូនទំនិញ

ខ - បានចុះបញ្ជីនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាណាមួយ និង ជាកម្មសិទ្ធរបស់អ្នកដឹកជញ្ជូនដែលមានការអនុញ្ញាតិត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់អោយដឹកជញ្ជូនទំនិញ ។

គ- ការផ្គុំគ្នារវាងរថយន្តអូស និង រ៉ឺម៉ក ឬពាក់កណ្តាលរ៉ឺម៉កត្រូវចាត់ទុកជារថយន្តតែមួយ ។

ប្រការ ៣
សេចក្តីអនុញ្ញាតិ

១-អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីចុះហត្ថលេខានីមួយៗ ត្រូវចេញលិខិតអនុញ្ញាតិធ្វើអាជីវកម្មសំរាប់រថយន្ត ដឹ=ជញ្ជូនផ្លូវគោកនីមួយៗនៃប្រទេសរៀងខ្លួន ដើម្បីអនុវត្តការដឹកជញ្ជូនទំនិញ អ្នកដំណើរឆ្លងកាត់ព្រំដែនប្រទេសទាំងពីរ ដោយអនុលោមតាមគំរូលិខិតអនុញ្ញាតិ ដែលភាគីចុះហត្ថលេខាបានឯកភាពគ្នា ។

២-រថយន្តធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន និង រថយន្តដឹកជញ្ជូនគ្មានកំរៃ ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងទឹកដីប្រទេសកម្ពុជា ឬ ប្រទេសឡាវ ត្រូវ បានអនុញ្ញាតិឱ្យ ធ្វើចលនាទៅមក តាមច្រកទ្វារព្រំដែនដែលបានកំណត់រវាងទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខា ទាំងពីរ ឬ ធ្វើចរាចរឆ្លងកាត់ទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាណាមួយ ។

ប្រការ ៤
ផ្លាកលេខ បណ្ណបើកបរ ច្បាប់អាជីវកម្ម ធានារ៉ាប់រង ជនទី ៣

១-រថយន្តដឹកទំនិញ និង រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរ (រួមទាំងរថយន្តដឹកអ្នកទេសចរណ៍) របស់ភាគី ចុះហត្ថលេខាម្ខាង នៅពេលធ្វើអាជីវកម្មលើទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាង ទៀតត្រូវ :

ក-មានពាក់ផ្លាកលេខចុះបញ្ជី ដែលចេញឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត ។

ខ-មានលិខិតអនុញ្ញាតិឆ្លងដែន និង មានបិទសញ្ញាពិសេស ដែលចេញឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត។ រូបភាពនៃលិខិតអនុញ្ញាតិឆ្លងដែន និង សញ្ញាពិសេសត្រូវមានការយល់

ព្រម និង ឯកភាពដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីចុះហត្ថលេខាទាំងពីរ ។

គ-មានច្បាប់អនុញ្ញាតិធ្វើអាជីវកម្ម ដែលចេញឱ្យដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃភាគីចុះហត្ថលេខានៅក្នុងទឹកដីដែលរថយន្តបានចុះបញ្ជី ។

ឃ- មានលិខិតធានារ៉ាប់រងជនទីពី របស់ម្ចាស់រថយន្ត ។

២- " រថយន្តដឹកជញ្ជូនគ្មានកំរៃ " ត្រូវមានគ្រប់ឯកសារ ដែលមានការយល់ព្រមពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទាំងពីរ ។

៣-គ្រប់អ្នកបើកបរត្រូវមានបណ្ណ័បើកបរជាតិ ឬ អន្តរជាតិ មានសុពលភាព និង សមស្របតាមប្រភេទរថយន្តដែលកំពុងបើកបរ និង មានការអនុញ្ញាតិអោយប្រើប្រាស់នៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីម្ខាងទៀត ។

ប្រការ ៥

ចលនាប្រជាជន លិខិតឆ្លងដែន និងទិដ្ឋាការមានសុពលភាព

១-ចលនាឆ្លងកាត់ព្រំដែន របស់ប្រជាជនរស់នៅក្នុងតំបនជាប់ព្រំដែន នៃភាគីចុះហត្ថលេខាទាំងពីរត្រូវអនុវត្តតាមកិច្ចព្រមព្រៀងមួយដោយឡែក ។

២-អ្នកដំណើរទាំងឡាយផ្សេងទៀត រួមទាំងអ្នកបើកបរ ត្រូវមានលិខិតឆ្លងដែន ដែលមានសុពលភាព និងទិដ្ឋាកា ដែលមានតែមប្រើយ៍ត្រឹមត្រូវនៅពេលឆ្លងកាត់ព្រំដែនតាមផ្លូវគោកចូលទៅក្នុងទឹកដី នៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត ។

៣-អ្នកបើកបរ និងជនណា ដែលត្រូវធ្វើការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ដោយឆ្លងកាត់ជាញឹកញាប់ អាចប្រើប្រាស់ទិដ្ឋាកា ដែលអនុញ្ញាតឱ្យចេញចូលច្រើនដង ។

៤-បទបញ្ញត្តិ ស្តីពី ប្រភេទនៃលិខិតឆ្លងដែន និង ទិដ្ឋាការ នឹងត្រូវបានចែងដោយរដ្ឋាភិបាល នៃភាគីចុះហត្ថលេខា ។

ប្រការ ៦

ការបង្ហាញឯកសារ

១-លិខិតអនុញ្ញាត និង ឯកសារផ្សេងៗទៀតដែលពាក់ពន្ធ័ ទៅនឹងអ្នកដំណើរ ទំនិញ និង រថយន្តដឹកជញ្ជូន ហើយ ដែលតំរូវអោយមាន ដោយអនុលោមតាមបញ្ញាតិ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវស្ថិតជាប់នឹងអ្នកដំណើរ ទំនិញ ឬ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន និងត្រូវបង្ហាញជូនតាមការទាមទារ របស់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាង ។

២-ឯកសារណាមួយ ដែលពុំមានបញ្ជាក់ជាភាសាអង់គ្លេស ត្រូវមានការបកប្រែជាភាសាអង់គ្លេសដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។

ប្រការ ៧
ការហាមធ្វើអាជីវកម្មក្នុងទឹកដីតែមួយ

រថយន្តដឹកទំនិញ និង រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរ (រួមទាំងរថយន្តដឹកទេសចរណ៍) របស់ភាគីម្ខាង ពេលធ្វើអាជីវកម្ម នៅ ក្នុងទឹកដីនៃភាគីម្ខាងទៀត ត្រូវបានហាមប្រមូលទំនិញ ឬទទួលដឹកអ្នកដំណើរ (រួមទាំងអ្នកទេសចរណ៍) ពីចំណុចណាមួយហើយធ្វើការដាក់ចុះ ឬ ប្រគល់នៅត្រង់ចំណុចណាមួយទៀតនៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីម្ខាងទៀតនេះ (លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតិពីរដ្ឋាភិបាល នៃភាគីចុះហត្ថលេខានោះឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនៅក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន) ។

ប្រការ ៨
ការកំណត់ផ្លូវធ្វើអាជីវកម្ម និង ការប្រើប្រាស់កំពង់ផែ

១-គ្រប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន-លើកលែងតែ " រថយន្តដឹកជញ្ជូនគ្មានកំរៃ " ដែលមានចែងក្នុង ប្រការ៣ វាក្យខណ្ឌ២ -ដែលធ្វើអាជីវកម្មតាមបញ្ញត្តិ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវធ្វើចរាចរតាមច្រកទ្វារព្រំដែន និង តាមផ្លូវ ដែលមានកំណត់នៅក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតិធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន ។

២-ភាគីទាំងពីរបានយល់ព្រមអនុញ្ញាត ទៅវិញទៅមក ការប្រើប្រាស់កំពង់ផែ របស់ខ្លួន "កំពង់ផែសមុទ្រ និង កំពង់ផែទន្លេ " និងការផ្ញើទំនិញក្នុងឃ្លាំង ចំពោះការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ទៅមក រវាងព្រំដែននៃប្រទេសទាំងពីរ ឬឆ្លងកាត់ទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខា ណាមួយ ។

ប្រការ ៩
ប្រេងឥន្ធនៈ និង សម្ភារៈសំរាប់រថយន្ត និង ការគោរពបរិស្ថាន

១-សម្ភារៈដូចតទៅនេះ ដែលត្រូវនាំចូលទៅក្នុងទឹកដី នៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាង ត្រូវប្រកាសនៅទីចាត់ការគយ និង ត្រូវអនុញ្ញាតិឱ្យរួចពន្ធនាំចេញ ឬ នាំចូល :

ក-ប្រេងឥន្ធនៈដែលផ្ទុកក្នុងធុងសាំងដែលភ្ជាប់ទៅនឹងប្រភេទរថយន្តនិមួយៗ និង រៀបចំតាមគំរោងបច្ចេកទេស និង តាមគំរូផលិតជាលក្ខណៈអន្តរជាតិ ។

ខ-ប្រេងរំអិលដែលមានចំនួនចាំបាច់ សំរាប់ប្រើប្រាស់នៅពេលធ្វើអាជីវកម្ម ។

គ-គ្រឿងបន្លាស់ និង សម្ភារៈសំរាប់រថយន្ត ។

ឃ-គ្រឿងបន្លាស់ ឬ ដុំដែលដោះចេញពីរថយន្ត ដោយសារខូចប្រើការលែងកើត ហើយ ត្រូវយកត្រឡប់ទៅប្រទេសដើមវិញ ។

២-រថយន្តដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោកនៃភាគីនិមួយៗ នៅពេលដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ ឬ ទំនិញនៅក្នុងទឹកដី នៃភាគីម្ខាងទៀត មិនត្រូវទុកចោលវត្ថុទាំងឡាយណា ដែលអាចធ្វើឱ្យខូចបរិស្ថាន នៃភាគីនេះឡើយ ។

ប្រការ ១០

អាទិភាព នៃ ការបំពេញបែបបទគយ

អាទិភាពនៃការបំពេញបែបបទគយ នៅពេលឆ្លងកាត់ព្រំដែនរវាងទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាទាំងពីរត្រូវអនុវត្តតាមលំដាប់លំដោយដូចខាងក្រោម:

ក- **អាទិភាព ទី១ :** ការដឹកជញ្ជូនអ្នកជំងឺធ្ងន់-អ្នកទេសចរណ៍ - អ្នកដំណើរ-សាកសព

ខ- **អាទិភាព ទី២ :** ការដឹកជញ្ជូនសត្វពាហនៈ ការដឹកជញ្ជូនដឹកទំនិញងាយខូច បន្លែស្រស់

គ- **អាទិភាព ទី៣ :** ការដឹកជញ្ជូនទំនិញមានគ្រោះថ្នាក់ ។

ប្រការ ១១

ពន្ធឆ្លងកាត់ ‐ ចំណាយផ្សេងៗ

ម្ចាស់រថយន្តធ្វើអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន និង " រថយន្តដឹកជញ្ជូនគ្មានកំរៃ" ដែលបានចុះបញ្ជីក្នុងទឹកដី នៃភាគីម្ខាង នៅពេលចូលទៅក្នុងទឹកដី នៃភាគីម្ខាងទៀត ត្រូវបង់ពន្ធឆ្លងកាត់ និង បន្ទុកចំណាយផ្សេងៗដូចជា យន្តបទ ស្ពានសាឡាង ជាដើម ។ គ្រប់ពន្ធឆ្លងកាត់ និង បន្ទុកចំណាយផ្សេងៗត្រូវកំណត់ដោយ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃ ភាគីចុះហត្ថលេខានីមួយៗ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់គ្នាទៅវិញទៅមក ។

ប្រការ ១២

ការអនុវត្តតាមច្បាប់របស់ប្រទេស

១-អ្នកដឹកជញ្ជូនទាំងឡាយណា ដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតិអោយប្រកបសេវាដឹកជញ្ជូន ដោយប្រើប្រាស់រថយន្តដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរ និង រថយន្តដឹកទំនិញទៅមករវាងទឹកដី នៃភាគីចុះហត្ថលេខាទាំងពីរ ឬ ឆ្លងកាត់ទឹកដី នៃភាគីចុះហត្ថលេខាណាមួយ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញាតិជាតិជាធរមាននៅក្នុងទឹកដីនេះ ។

២-រថយន្តដឹកជញ្ជូនគ្មានកំរៃ រថយន្តដឹកអ្នកដំណើរ (រួមទាំងរថយន្តដឹកអ្នកទេសចរណ៍ និងរថយន្តដឹកទំនិញរបស់ភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាង នៅពេលចូលទៅទឹកដី នៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញតិ ជាធរមាន នៅក្នុងទឹកដីនេះ ។

ប្រការ ១៣

ឧបទ្ទវហេតុ គ្រោះថ្នាក់

ក្នុងករណីមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាង ត្រូវទទួលរងនូវគ្រោះថ្នាក់ ឬ មានឧបទ្ទវហេតុអ្វីមួយ នៅពេលធ្វើអាជីវកម្មក្នុងទឹកដីភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅកន្លែងកើតហេតុ ត្រូវដោះស្រាយឧបទ្ទវហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់នោះទៅតាមច្បាប់ប្រទេសរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវរាយការណ៍ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ភាគីចុះហត្ថលេខាជាម្ចាស់មធ្យោបាយអំពីវិធានការ និង ដំណោះស្រាយដែលខ្លួនបានចាត់ចែងរួចហើយ ឱ្យបាន-ឆាប់រហ័សតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ។

ប្រការ ១៤

ការដោះស្រាយទំនាស់

១-នៅពេលកំពុងអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង ទំនាស់ទាំងឡាយណាដែលកើតឡើងដោយសារ ការអនុវត្តខុសពីកិច្ចព្រមព្រៀង ឬការបកស្រាយកិច្ចព្រមព្រៀងខុស អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច នៃភាគីហត្ថលេខាទាំងពីរ ត្រូវដោះស្រាយទំនាស់នេះ ដោយការចរចារគ្នា ។

២-រាល់ទំនាស់ ដែលកើតឡើងរវាងអាជីវករ និងបុគ្គលពាក់ពន្ធ័ផ្សេងទៀត ទាក់ទងទៅនឹងការអនុវត្តកិច្ចសន្យាដឹកជញ្ជូន ទំនាស់នោះត្រូវដោះស្រាយ ដោយអាជីវករខ្លួនឯងដោយការចរចារគ្នា។ ក្នុងករណីពុំឯកភាពគ្នា ទំនាស់នេះត្រូវដោះស្រាយតាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិ ជាធរមាននៅលើទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាដែលទំនាស់នេះកើតឡើង ហើយនៅទីបញ្ចប់ បើនៅតែពុំមានការឯកភាពគ្នា ទៀតនោះ ត្រូវដោះស្រាយតាមអាជ្ញាកណ្តាលអន្តរជាតិ ដែលអ្នកដឹកជញ្ជូននិងបុគ្គលពាក់ពន្ធ័បានឯកភាពគ្នា ។

ប្រការ ១៥

ការសើរើ ~ វិសោធនកម្ម

១-នៅពេលកំពុងអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ភាគីចុះហត្ថលេខាណាមួយអាចស្នើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅភាគីម្ខាងទៀតឱ្យមានការសើរើ ឬ ធ្វើវិសោធនកម្មលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ ភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត ត្រូវឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ចំពោះសំណើនេះវិញ ក្នុងពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលបានទទួលសំណើនេះ ។

២-បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលបានធ្វើការសើរើ ឬ ធ្វើវិសោធនកម្ម ដោយមានការឯកភាពគ្នា ទាំងសងខាងនោះត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលមានការប្រគល់លិខិតយល់ព្រមទៅវិញទៅមកនិងត្រូវចាត់ទុកថាជាចំណែកមួយស្របច្បាប់ទាំងស្រុង នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ប្រការ ១៦
ប្រសិទ្ធិភាពនៃសន្ធិសញ្ញាដែលមានស្រាប់

បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលមានចែងនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មិនប៉ះពាល់ផលប្រយោជន៍ និង កាតព្វកិច្ច របស់ភាគីចុះហត្ថលេខានីមួយៗ ដែលមានចែងយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុង សិទ្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិដែលមានស្រាប់ ហើយដែលភាគីណាមួយបានចុះហត្ថលេខារួចហើយនោះ ។

ប្រការ ១៧
ការមិនអនុវត្តន៍ចំពោះមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ប្រទេសទី៣

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មិនត្រូវអនុវត្តចំពោះមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោកណា ដែលបានចុះបញ្ជីនៅប្រទេសទី ៣ ហើយ ប្រើប្រាស់ផ្លូវរបស់ភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាង ដើម្បីចូលទៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត និងមិនអនុវត្តចំពោះ ការចូលរួមនៃមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោកណាដែលចុះបញ្ជីនៅប្រទេសទី ៣ ក្នុងការដឹកជញ្ជូនទំនិញ អ្នកដំណើរនៃ ភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងចូលទៅក្នុងទឹកដីនៃភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀតឡើយ ។ លើកលែងតែមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនរបស់ប្រទេសទី៣ ដែលបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀង លើការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ជាមួយនឹងភាគីចុះហត្ថលេខាទាំងពីរ ។

ប្រការ ១៨
អង្គភាពអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង

១-រដ្ឋាភិបាលនៃភាគីចុះហត្ថលេខាទាំងពីរ ប្រគល់ភារកិច្ចឱ្យក្រសួងសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូន នៃប្រទេសកម្ពុជា និងក្រសួងគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូនប្រៃសណីយ៍ និង សំណង់ នៃ ប្រទេសឡាវ រៀបចំតាក់តែងបែបបទលំអិតនៅក្នុងពិធីសារ ដើម្បីអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោកនេះ ។

២-ក្រសួងសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូនរបស់ប្រទេសកម្ពុជា និង ក្រសួងគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូនប្រៃសណីយ៍ និងសំណង់របស់ប្រទេសឡាវ ត្រូវប្រគល់ ភារកិច្ចឱ្យអង្គភាពណាមួយទទួលខុសត្រូវធ្វើ ការណែនាំ ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង ចេញលិខិតអនុញ្ញាតិធ្វើ អាជីវកម្ម ចំពោះរថយន្តដែលចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និង ដោះស្រាយរាល់រឿងរ៉ាវដែលកើតមាន នៅពេលកំពុងអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។

ប្រការ ១៩

ការចូលជាធរមាន និង សុពលភាព

១-កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវចូលជាធរមាននៅរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ ក្រោយដែលភាគីទាំងពីរបានប្រគល់ទទួលលិខិតយល់ព្រមទៅវិញទៅមករួចហើយ ។

២-បន្ទាប់មក កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវមានសុពលភាពសារជាថ្មីជាស្វ័យប្រវត្តិ សំរាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំម្តង លើកលែង តែកិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានបញ្ចប់ដោយភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាង ដោយផ្ញើទៅភាគីចុះហត្ថលេខា ម្ខាងទៀតតាមផ្លូវការទូតនូវសេចក្តីប្រកាសជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីការស្នើបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងរយៈពេលបីខែមុនពេលដែលសុពលភាពត្រូវចាប់ផ្តើមសារជាថ្មី ជាស្វ័យប្រវត្តិ ។

៣-កិច្ចព្រមព្រៀងនេះអាចបញ្ចប់នៅមុនពេលអស់សុពលភាព បើសិនជាភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងបានប្រកាសបញ្ជាក់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តាមផ្លូវការទូតទៅភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត អំពីសំណើសុំបញ្ចប់ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ។ ហើយកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវអស់សុពលភាពក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ ក្រោយពីថ្ងៃដែលភាគីចុះហត្ថលេខាម្ខាងទៀត ប្រកាសថាបានទទួលលិខិតស្នើសុំនេះ ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព ហត្ថលេខីខាងក្រោម ដែល បានទទួលការសិទ្ធប្រទានឱ្យចុះហត្ថលេខាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ពីរដ្ឋាភិបាលរៀង១ខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចប្រមព្រៀងរវាង រដ្ឋាភិបាល នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង រដ្ឋាភិបាល នៃ សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ ស្តីការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ។

ធ្វើនៅ វៀងចន្ទ, នៅថ្ងៃទី ២១ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ជាពីរច្បាប់ដើម ជា ភាសាខ្មែរ ឡាវ និង អង់គ្លេស។ ច្បាប់នីមួយ១មានតម្លៃស្មើគ្នា។ ក្នុងករណីមានការបកស្រាយខុសគ្នា ភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ជាគោល ។

តំណាងរដ្ឋាភិបាល	**តំណាងរដ្ឋាភិបាល**
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា	**សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ**
ឯកឧត្តម ឃី តាំង លីម	**ឯកឧត្តម ផាវ ប៊ុណ្ណាផុន**
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន	**រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន ប្រៃសណីយ៍ និងសំណង់**